

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **X**, zastoupený Mgr. Davidem Obenrauchem, advokátem se sídlem Kopečná 987/11, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 25. 2. 2026, č. j. 41 Az 27/2025-73, o návrhu žalobce na vydání předběžného opatření,

t a k t o :

Návrh na vydání předběžného opatření **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 12. 9. 2025, č. j. OAM-482/ZA-ZA11-HA13-2025, žalovaný žalobci neudělil azyl podle § 12, § 13 ani § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, v relevantním znění (dále jen „zákon o azylu“), a zároveň stanovil, že pro existenci důvodů podle § 15a zákona o azylu stěžovateli nelze udělit doplňkovou ochranu.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Brně, který ji rozsudkem ze dne 25. 2. 2026, č. j. 41 Az 27/2025-73, zamítl. Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost.

[3] V průběhu řízení o kasační stížnosti podal stěžovatel dne 19. 5. 2026 návrh na vydání předběžného opatření a dále návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. O návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud nerozhodoval, neboť, jak bude dále vysvětleno, kasační stížnost stěžovatele má v nynější věci odkladný účinek přímo ze zákona.

[4] Stěžovatel se návrhem na vydání předběžného opatření dle jeho petitu domáhá, aby Nejvyšší správní soud do rozhodnutí o kasační stížnosti zakázal výkon rozhodnutí o správním vyhoštění a vycestování stěžovatele. Návrh stěžovatel odůvodňuje tím, že mu bez vydání předběžného opatření hrozí, že výkon jeho správního vyhoštění bude realizován ještě před rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti, čímž by došlo

k faktickému znemožnění soudní ochrany a řízení o jeho kasační stížnosti by ztratilo svůj praktický význam. Zároveň má stěžovatel za to, že mu v případě návratu do Vietnamu hrozí bezprostřední nebezpečí vážné újmy z důvodu jeho předchozí spolupráce s orgány činnými v trestním řízení v České republice, kde se dle svého tvrzení podílel na objasňování organizované drogové trestné činnosti vietnamských pachatelů. V důsledku toho by byl dle svého přesvědčení v zemi původu vystaven reálnému riziku násilí i fyzické likvidace ze strany vietnamských struktur organizovaného zločinu. Nucené vycestování by tak podle stěžovatele znamenalo porušení zásady *non-refoulement* a čl. 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

[5] Podle § 38 odst. 1 s. ř. s., byl-li podán návrh na zahájení řízení a je potřeba zatímně upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu, může soud usnesením na návrh předběžným opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet. Ze stejných důvodů může soud uložit takovou povinnost i třetí osobě, lze-li to po ní spravedlivě žádat.

[6] Předběžné opatření je mimořádným procesním institutem, jehož účelem není předběžně posuzovat samotnou důvodnost kasační stížnosti ani nahrazovat rozhodnutí ve věci samé, nýbrž pouze zatímně upravit poměry účastníků, pokud je taková úprava nezbytná k odvrácení hrozící vážné újmy. Navrhovatel musí tvrdit a alespoň osvědčit konkrétní okolnosti, z nichž vyplývá bezprostřední potřeba takové zatímní úpravy.

[7] Nejvyšší správní soud se předně zabýval účinky podání samotné kasační stížnosti stěžovatele v této věci. Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost obecně nemá odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž úprava odkladného účinku žaloby dle § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se použije přiměřeně. Ve věcech mezinárodní ochrany však obsahuje zvláštní úpravu § 32 odst. 5 zákona o azylu, ve znění účinném do 11. 6. 2026. Podle tohoto ustanovení má podání kasační stížnosti odkladný účinek, mělo-li jej podle § 32 odst. 2 zákona o azylu podání žaloby proti rozhodnutí žalovaného ve věci mezinárodní ochrany. Odkladný účinek však ani v těchto případech nenastává, nachází-li se žadatel o udělení mezinárodní ochrany v době podání kasační stížnosti v zařízení pro zajištění cizinců nebo nemá-li povolen vstup na území.

[8] V nynější věci podal stěžovatel žalobu proti rozhodnutí žalovaného o neudělení azylu a o vyloučení stěžovatele z doplňkové ochrany, která měla dle § 32 odst. 2 zákona o azylu, ve znění účinném do 11. 6. 2026, odkladný účinek ze zákona. Stěžovatel přitom netvrdí a ani ze správního či soudního spisu neplyne, že by se stěžovatel po podání kasační stížnosti nacházel v zařízení pro zajištění cizinců nebo že by žalovaný rozhodl ve smyslu § 73 odst. 3 zákona o azylu o nepovolení jeho vstupu na území. Kasační stížnost stěžovatele proto má v této věci odkladný účinek přímo ze zákona, tedy na základě § 32 odst. 5 ve spojení s § 32 odst. 2 zákona o azylu, ve znění účinném do 11. 6. 2026, což činí stěžovatelův souběžně podaný návrh na přiznání jejího odkladného účinku soudem bezpředmětným (viz výše; jen pro úplnost lze dodat, že v těch věcech mezinárodní ochrany, kde kasační stížnost nemá odkladný účinek ze zákona, lze návrh na přiznání jejího odkladného účinku dle § 32 odst. 5 věty poslední zákona o azylu, ve znění účinném do 11. 6. 2026, podat pouze ve lhůtě pro podání kasační stížnosti, což stěžovatel neučinil, vzhledem k bezpředmětnosti tohoto jeho návrhu je to však nerozhodné).

pokračování

[9] Odkladný účinek kasační stížnosti stěžovatele vyvolává právní následky vyjádřené v § 78b zákona o azylu, ve znění účinném do 11. 6. 2026. Není tedy pravdou, že by byl stěžovatel povinen, nebude-li vydáno navrhované předběžné opatření, bez dalšího opustit území ČR, jak tvrdí, musí však žalovaného požádat dle § 78b zákona o azylu o jeho strpění na území ČR do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o jeho kasační stížnosti a k této žádosti připojit v tomto ustanovení uvedené náležitosti.

[10] Pokud jde o stěžovatelem tvrzené riziko bezprostředního výkonu rozhodnutí o jeho správním vyhoštění, stěžovatel v návrhu žádné takové konkrétní rozhodnutí či konkrétní úkony příslušných správních orgánů, které by směřovaly k jeho nucenému vycestování před rozhodnutím Nejvyššího správního soudu, nedoložil, a takové rozhodnutí či úkony nevyplývají ani ze spisu. Předmětem nynějšího řízení navíc není přezkum rozhodnutí o správním vyhoštění, nýbrž přezkum rozsudku krajského soudu, jímž byla zamítnuta stěžovatelova žaloba proti rozhodnutí žalovaného ve věci mezinárodní ochrany. Stěžovatel tak navrhuje zákaz výkonu blíže nespecifikovaného rozhodnutí, u něhož neuvádí, zda a kdy a v jakém řízení bylo vydáno, zda je vykonatelné, ani kterému konkrétnímu orgánu by měla být povinnost zdržet se jeho výkonu uložena. Přitom předběžným opatřením dle § 38 odst. 1 s. ř. s., jak je citován výše, je soud oprávněn uložit povinnost něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet účastníkům řízení nebo konkrétní třetí osobě, lze-li to po ní spravedlivě žádat. Nejvyšší správní soud tedy není oprávněn předběžným opatřením vydat abstraktní zákaz výkonu vyhoštění či obdobný zákaz vycestování stěžovatele bez určení konkrétního adresáta konkrétní uložené povinnosti. Účinky předběžného opatření nelze takto zaměňovat s odkladným účinkem žaloby či kasační stížnosti vůči konkrétnímu správnímu či soudnímu rozhodnutí. Případné takové pravomocné rozhodnutí o správním vyhoštění je možné napadnout v příslušné zákonné lhůtě (§ 172 odst. 2 zákona č. 326/199 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů) samostatnou žalobou, která má, nejde-li o vyhoštění z důvodu ohrožení bezpečnosti státu, rovněž *ex lege* odkladný účinek na vykonatelnost tohoto rozhodnutí (§ 172 odst. 3 téhož zákona).

[11] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že stěžovatel neosvědčil potřebu zatímní úpravy poměrů pro hrozící vážnou újmu podle § 38 odst. 1 s. ř. s. Jeho návrh na vydání předběžného opatření proto zdejší soud zamítl.

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 28. května 2026

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu